

งูแสงอาทิตย์

ลักษณะ : ขนาดวัดจากปลายปากถึงก้น 494 มม. หางยาว 58 มม. งูไม่มีพิษขนาดปานกลาง ที่มีลำตัวค่อนข้างเรียบ หัวแบนราบชัดเจน ผิวหนังเป็นมันวาว บางครั้งมีสีเหลืองสะท้อนเป็นสีรุ้ง หางสั้นเมื่อเปรียบเทียบกับความยาวของลำตัว ปลายหางทู่และค่อนข้างแข็ง เกสหลังเรียบมีจำนวน 15 แถว เกสใต้ท้องมีขนาดเล็ก

ลำตัวสีออกม่วงคล้ำเกือบสีดำ หัวมีสีคล้ำกว่าส่วนอื่นๆ สีคล้ำบนแผ่นหลังค่อยๆ จางลงสู่สีข้างและค่อนข้างขาวทางด้านใต้ท้อง ใต้หางสีคล้ำกว่าสีใต้ท้องเล็กน้อย

เขตแพร่กระจาย : พบตั้งแต่จีนตอนใต้ พม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา มาเลเซีย เกาะปาเลวัน จนถึง สุลาเวสีของอินโดนีเซีย

ในบริเวณป่าสะแกราชเคยพบ 2 ครั้ง ทั้งสองครั้งในป่าดิบแล้ง คือ ครั้งแรกที่บริเวณสามแยก จุดพบในตอไม้สุริมทาง และอีกครั้งพบเลื้อยอยู่บนถนนลาดยางที่ผ่านป่าดิบแล้งหลังฝนตกหนัก

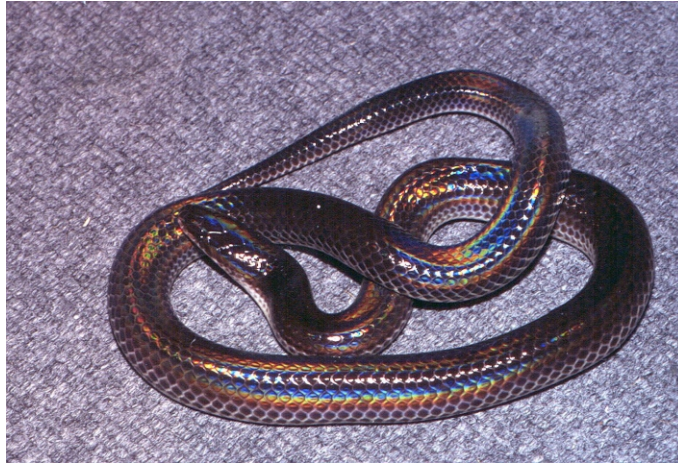
ที่อยู่อาศัย : โดยธรรมชาติใช้ชีวิตส่วนใหญ่ซุกซ่อนอยู่ใต้ผิวดิน ใต้ก้อนหิน ในขอนไม้และตอไม้ผุๆ ในป่าดิบแล้ง ยังไม่พบในป่าประเภทอื่นๆ

อุปนิสัย : งูชนิดนี้จัดเป็นงูที่โบราณ เลื้อยได้ช้าและออกหากินในตอนกลางคืน โดยเฉพาะหากมีฝนตกหนักในตอนบ่ายแล้วยังพราวๆ ต่ไปจนถึงกลางคืน มักพบในเวลาราว 20:00–21:00 น.

อาหารได้แก่ สัตว์ฟันแทะ พวกหนูต่างๆ ที่มันใช้ปากจับจนแน่น แล้วใช้ลำตัวรัดแน่นจนกระทั่งตาย จึงเริ่มกลืนกินโดยเอาทางหัวเหยื้อเข้าไปก่อน

สถานภาพ : พบน้อยมากในบริเวณพื้นที่ศึกษา เท่าที่เคยพบเพียงสองครั้งเท่านั้น นับว่ามีจำนวนประชากรน้อยและพบในป่าดิบแล้งเพียงประเภทเดียว

กฎหมายจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

งูแสงอาทิตย์
(ชื่ออื่น : งูเหลื่อมเหลา)

Sunbeam Snake

Xenopeltis unicolor (Boie, 1827)

Xenopeltidae

Squamata